

Den åndelige udviklingsvej - 2

Introduktion til den esoteriske lære 11

Hardy Bennis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DEN ÅNDELIGE UDVIKLINGSVEJ

2:2

Introduktion til den esoteriske lære 11

Hardy Bennis

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Den Åndelige Udviklingsvej

Prøvestadiets vej – Discipelskabets vej

2:2

Af Hardy Bennis

Prøvestadiets vej går forud for *discipelskabets vej* og selve indvielsen. Prøvestadiet og discipelskabets vej markerer en periode i en inkarnation, hvor mennesket for alvor stiller sig på evolutionskræfternes side og arbejder på at opbygge sin karakter. Mennesket tager udviklingen i sin egen hånd, fremmer de kvaliteter, der mangler i dets natur, mens det skridt for skridt forsøger at få kontrol over personligheden.

Den analogi, der er i forhold til den prænatale periode i menneskets udvikling, er særdeles interessant, og den kan anskueliggøres på denne måde:

1. Undfangelsesøjeblikket ...	svarer til individualiseringen
2. Ni måneders svangerskab ...	svarer til de mange liv
3. Første indvielse ...	svarer til fødselstidspunktet

Prøvestadiets vej svarer til den sidste periode af svangerskabet – som symbolsk refererer til fødslen af Kristus-bevidstheden i hjertet. Ved første indvielse begynder "det lille barn" sin pilgrimsfærd på udviklingsvejen. En vis struktur for korrekt levevis, tænkning og opførsel er blevet opbygget. Denne struktur kaldes *karakter*, og den skal nu belives og integreres.

Menneske kend dig selv

William M. Thackeray har beskrevet denne udviklingsproces med de ofte citerede ord:

*"Så en tanke og høst en handling
– så en vane og høst en karakter
– så en karakter og høst en skæbne."*

Samtidig med at mennesket befinder sig på prøvestadiets vej, undervises det hovedsageligt i at lære sig selv at kende, at konstatere sine svagheder og korrigere dem. Det lærer først at arbejde som *usynlig hjælper* på astralplanet, og i adskillige liv bliver det som regel beskæftiget med denne type tjenestearbejde. Senere kan mennesket – hvis det gør fremskridt – overflyttes til et særligt udvalgt tjenestearbejde. Mennesket undervises i de mere elementære emner i den evige visdomslære og optages i de højere klasser i *Lærdommens hal*. Der er her tale om undervisning og prøver, som foregår om natten mens det fysiske legeme sover.

De tre haller

I den esoteriske lære omtales tre haller, som menneskeheden skal passere igennem. Der er tale om tre forskellige faser, der langsomt udvikler mennesket. Den første hal kaldes *Uvidenhedens hal*¹. Den repræsenterer en fase, hvor mennesket gennem utallige inkarnationer lever ubevidst og dør ubevidst. I denne fase er det livets mange glæder og sorger, lidelser og prøver, der former tanker, følelser og handlinger indtil mennesket umærkeligt glider ind i *Lærdommens hal*², hvor tænkeevnen begynder at forme menneskenes liv. Det er det, der f.eks. sker i nutidens moderne samfund, hvor naturvidenskaben generelt set har taget religionernes plads, og hvor alle langsomt skal erfare og erkende, at det er det konkrete tankesind, der dominerer følelseslivet. Det medfører blandt andet indre tomhed, fordi det konkrete

1 *Uvidenhedens hal* er betegnelsen for den fysiske verden, når det, der er stofligt og forgængeligt, betragtes som det eneste virkelige. Det medfører, at mennesket er polariseret i sin personlighed, og at formen og stoffet derfor har kontrol over dette menneske.

2 *Lærdommens hal* er et bevidsthedsfelt, der befinder sig på det øverste astralplan (det atomare). *Lærdommens hal* er betegnelsen for det sted eller plan, der er kendetegnet ved sjælens stræben efter at kontrollere formen og stoffet.

tankesind er som en skygge, der har mange negative følgesvende – eksempelvis magtsyge, tankeløst misbrug af alt, hvad der begæres, skepticisme, pengegriskhed, resursepild, misundelse, overdreven seksualitet, korruption, krig og i sidste ende selvdestruktion.

Undervisningen

Vejen ud af denne onde cirkel findes i den tredje hal – *Visdommens hal*³ – som er beskrevet i et ældgammelt skrift, der kaldes *De gyldne forskrifters bog*:

"De vise nøler ikke i sansernes lysthaver. De vise ænser ikke illusionernes sødtungede stemmer. Søg efter ham, som skal give dig fødsel i Visdommens hal, som ligger på den anden side, hvor alle skygger er ukendte, og hvor Sandhedens Lys skinner med aldrig svindende herlighed".

Lektioner i *Lærdommens hal* gives af indviede af første og anden grad til antagne disciple og til mennesker, der er på prøvestadiets vej. Det finder sted hver nat under søvnen mellem kl. 22:00 og kl. 05:00 i alle dele af verden. Man mødes i *Lærdommens hal*, og undervisningsmetoden er nogenlunde den samme som på de store universiteter – dvs. undervisningstimer på bestemte klokkeslæt, eksperimentelt arbejde, eksaminer og en gradvis oprykning, efterhånden som prøverne bliver bestået.

I bogen *Gennem Forhængen*⁴ af Shafica Karagulla, gives der et godt indblik i, hvordan undervisningen forgår om natten. Det er en bog med mange informative detaljer, blandt andet om undervisningen i *Visdommen Hal*.

³ *Visdommens hal* er et bevidsthedsfelt, der befinder sig på mentalplanets fjerde øverste plan, der er den konkrete tænkings øverste plan. *Visdommens hal* er en spejling af kausalplanets atomare plan.

⁴ *Gennem Forhængen* kan frit downloades fra *VisdomsNettet* (www.visdomsnettet.dk).

Tre udviklingsniveauer

Tre undervisningsafdelinger har på denne måde ansvaret for tre niveauer af menneskets udvikling. For det første gives der undervisning i disciplineret livsførelse og karakterudvikling. Mennesket lærer at forstå sin egen betydning. Det lærer sig selv at kende som en sammensat helhed – en fuldkommen enhed, der er en miniaturekopi af den ydre verden. Ved at lære sit eget væsens love at kende kommer mennesket til forståelse af sjælen og til de grundlæggende love i systemet.

For det andet gives der undervisning i en overordnet forståelse af makrokosmos – herunder en uddybelse af menneskehedens intellektuelle indsigt i funktionerne i kosmos. Der gives oplysning om planeten Jordens naturriger og indsigt i de love, der gælder for de forskellige naturriger, og deres virkning i samtlige naturriger og på alle planer.

Mennesket tilegner sig på denne måde en vigtig ballast af almen viden, og når det når grænsen for sin erkendelse, møder det vejledere, der fører det videre til en encyklopædisk viden. Når mennesket når målet, er det muligt, at det ikke ved alt, hvad der er at vide i de tre verdener, men det vil kende metoden til erhvervelse af den manglende viden – dvs. kilderne til viden og reservoirerne for information (på samme måde som man i nutiden henter viden på internettet). En mester kan når som helst finde hvad som helst om ethvert tænkeligt emne uden den mindste vanskelighed.

For det tredje gives der undervisning om det, som kan kaldes *syntese*. Denne undervisning er kun mulig, når intuitionslegemet – det buddhiske legeme – er koordineret. Det drejer sig i virkeligheden om den esoteriske forståelse af tyngde- eller tiltrækningsloven (den grundlæggende lov for det andet solsystem – det nuværende) og alle dens følger.

Disciplen lærer betydningen af esoterisk kohæsion⁵ (indre sammenhængskraft) og af den indre enhed, der holder systemet sammen som en homogen enhed. Hovedparten af denne undervisning gives sædvanligvis efter tredje indvielse, men påbegyndes tidligt i undervisningen.

Beskrivelse af en discipel

En discipel har frem for alt forpligtet sig til at gøre tre ting:

- a) At tjene menneskeheden.
- b) At samarbejde med Hierarkiet om evolutionsplanen, som disciplen opfatter den og efter disciplens bedste evne.
- c) At udvikle sjælens evner og udvide bevidstheden indtil disciplen kan fungere på de tre planer i de tre verdener samt i kausallegemet, og at følge sjælens vejledning og ikke sin trefoldige lavere personlighed.

Disciplen begynder at forstå gruppearbejdet, og flytter nu sit aktivitetscenter væk fra sig selv (som den akse hvorefter alting drejer sig) til gruppecentret.

Disciplens sans for proportioner er reguleret. Tingene ses, som de er. Andre mennesker ses, som de er. Disciplen ser sig selv, som han eller hun er inderst inde og forsøger at blive – dvs. som de indviende forbilleder. Disciplen erkender sig selv – mere eller mindre – som en yderpost i mesterens bevidsthed.

Discipel er den, der overfører sin bevidsthed fra det personlige til det upersonlige, og som på dette overgangsstadie nødvendigvis skal gennemgå mange vanskeligheder og lidelser. Vanskelighederne opstår af forskellige årsager:

- a) Disciplens personlighed (det lavere selv), som gør oprør imod at blive forvandlet.
- b) Disciplens nærmeste kreds, venner og familie, som gør oprør imod disciplens voksende upersonlighed. De bryder sig ikke om at blive betragtet som mennesker, der tilhører disciplens ydre verden, og at de holdes udenfor, når det drejer sig om disciplens åndelige stræben.

Talens kunst

Et af de fineste instrumenter for praktisk udvikling – som ejes af ethvert menneske – er *talen*. Den, der omhyggeligt udvælger sine ord og kun taler med et altruistisk formål for at overføre kærlighedens energi ved ordenes hjælp, er et menneske, der er på vej til hurtigt at mestre de indledende skridt i forberedelse til indvielse. Talen er den absolut mest esoteriske udtryksform. Den er midlet til skabelse af kraft. I tavshed (tilbageholdelsen af ord) – i esoterisk forstand – ligger en bevarelse af kraft. Og i udnyttelsen af ord, som er klogt valgt og talt, ligger fordelingen af solsystemets kærlighedskraft – den kraft, som bevarer, styrker og stimulerer. Kun den, som kender noget til disse to aspekter af tale, kan betros at stå foran indvieren og intonere visse lyde og udtale hemmeligheder, som er givet under tavshedsløfte.

⁵ *Kohæsion* stammer fra det latinske "cohaesio", der betyder "sammenholdning", "sammenhæng", og af "cohaerere" – at "hænge sammen") i betydningen indre sammenhængskraft for et stof. Kohæsion skyldes intermolekylære kræfter og er normalt størst for faste stoffer, mindre for væsker og mindst for gasser. Adhæsion, der er sammenhængskraften mellem to forskellige stoffer, skyldes også molekulære tiltrækningskræfter.

Discipelskab før og nu

I tidligere civilisationer praktiseredes discipelskabet i lukkede templer og i ashramer langt fra byer og beboede områder. Her kunne mesteren/guruen samle de håndplukkede disciple, og kræve ubetinget lydighed, seksuel afholdenhed og tavshed i den ydre verden. Den ældgamle klostertradition med en ledende abbed og de mange dedikerede nonner og munke er et udmærket billede på de krav, der blev stillet til søgende disciple. Det var især *hengivenhed*, der prægede tidligere tiders discipelskab.

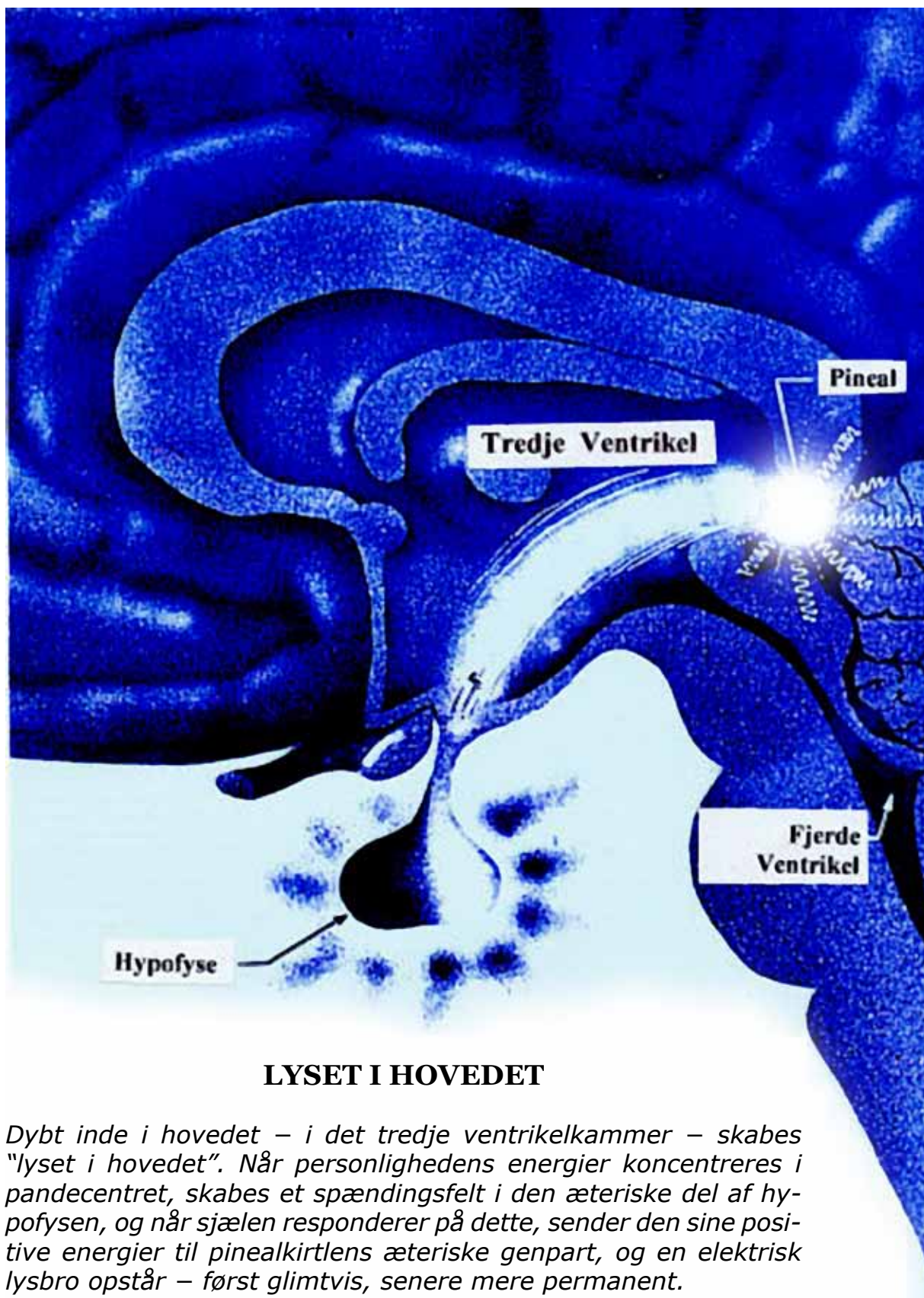
Men generelt er situationen meget anderledes i dag. Den tidligere træning lagde i høj grad vægten på opnåelsen af astral eller emotionel kontrol. På nuværende tidspunkt er udviklingen af tænkeevnen i hastig vækst, og det har fuldstændig ændret discipelskabet. Hele planeten er blevet ét stort undervisningscenter for potentielle disciple. I nutiden er der ikke tilstrækkeligt mange øde steder, hvor aspiranter og disciple kan trække sig tilbage og fravælge civilisationen. Der er så mange mennesker på prøvestadiets vej, at disciplene – både de trænede og de potentielle – skal arbejde og udvikle sig i storbyernes kaos og støj.

Mester og discipel

Der er også sket en radikal ændring i mester-/discipelforholdet. Nutidens disciple prøves i det daglige livs stress og jag, og det er her, de skal vise, at de kan praktisere de esoteriske principper. Især i familielivet prøves aspirantens tålmodighed, kærlighed og tolerance, som skal være en integreret bestanddel af karakteren.

I den åndsvidenskabelige litteratur – som de sidste 150 år er frigivet til menneskeheden – er der så mange informationer, at de reelt kan gøre en discipel til mester forudsat at undervisningen følges.

LYSET I HOVEDET

Dybt inde i hovedet – i det tredje ventrikelkammer – skabes "lyset i hovedet". Når personlighedens energier koncentrerer sig i pandecentret, skabes et spændingsfelt i den æteriske del af hypofysen, og når sjælen responderer på dette, sender den sine positive energier til pinealkirtlens æteriske genpart, og en elektrisk lysbro opstår – først glimtvis, senere mere permanent.

Mere lyrisk udtrykt har dronning Hypofyse samlet sine energier, for at vække sin mægtige kong Pineal, så det åndelige bryllup kan finde sted dybt inde i hovedet.

Antahkaranaen

Det er forbindelsen mellem personligheden og sjælen – der er menneskets indre mester og guru – det drejer sig om. Derfor lægges der så stor vægt på at skabe denne forbindelse. Disciple skal selv bygge denne forbindelse ved hjælp af meditation. Pandecentret skal forbindes med hovedcentret via en forbindelse af hypofysen ... den integrerede personligheds center – og pinealkirtlen ... det højeste spirituelle center i mennesket. Dybt inde i det tredje ventrikelkammer i hjernen (i de æteriske genpartner af disse to centre), skabes lysbroen, der også kaldes *antahkaranaen*. I begyndelsen erkendes forbindelsen kun glimtvis, men senere bliver den permanent. Det er denne udvikling, mesteren ser efter, for – i esoterisk terminologi – "*skal disciplen være en tændt lampe*". Hvis ikke "lyset i hovedet" er til stede, er det nyttesløst for mesteren at arbejde videre med disciplen.

Ni vigtige punkter

Spørgsmålet opstår nu: Hvilke skridt skal det aspirerende menneske tage i sin videre udvikling? Svaret er disse ni punkter:

1. Karakterens opbygning og forædling – det er den første og væsentligste nødvendighed.
2. Rigtigt motiv.
3. Tjenestearbejde.
4. Meditation.
5. Et teknisk studie af videnskaben om centrene/chakraerne.
6. Åndedrætsøvelser.
7. Indlæring af viljens teknik.
8. Udvikling af evnen til korrekt anvendelse af tiden.
9. Opvækkelsen af kundaliniilden.

Disse ni punkter skal studeres ud fra deres kraftaspekt og ikke ud fra deres etiske eller åndelige betydning. Det er "*kraftens verden, den indviede træder ind i*", og det er den træning, der modtages som aspirant, der gør et dette skridt muligt.

Karakteropbygning

Ethvert menneske træder ind i livet med en vis udrustning, der er produktet af tidligere inkarnationers bestræbelser og erfaringer. Denne udrustning har visse ufuldkommenheder og mangler og er sjældent afbalanceret i sin natur. Det ene menneske er alt for mentalt, det andet er alt for følelsesbetonet, det tredje er overvejende fysisk, og et fjerde er måske for sensitivt, irritabelt og let påvirkeligt – eller centreret i sin animalske natur. Menneskers forskelligheder er utallige, men i ethvert liv findes der en fremherskende tendens, som alle energierne retter sig imod.

Det er vigtigt at huske, at de legemer, som mennesket fungerer i som sjæle, først og fremmest er *energilegemer*. Den dag kommer, hvor sjælen beslutter sig for at beherske situationen og gøre sin autoritet gældende. Så begynder personligheden (til at begynde med modstræbende) at bedømme situationen. Først er det nødvendigt at finde ud af, hvilken type energi, der er dominerende og fungerer som den motiverende kraft i de daglige oplevelser og erfaringer. Der skal nu indføres nye energier i dagliglivet, hvor sjælskræfterne erstatter mentallegemets, astrallegemets og det fysisk-æteriske legemes kræfter. Denne proces kaldes *karakteropbygning*.

Aspiranten skal eksempelvis lære, at den permanente, ubundne og harmoniserende rytme fra sjælen skal erstatte den rastløse, selvcentrerede, emotionelle natur og solar plexus centrets aktivitet (som overfører det astrale plans stærke følelsesmæssige kræfter). I arbejdet med at påtvinge den lavere natur en højere vibration er *karakteropbygning* den første forudsætning på prøvestadiets vej.

Rigtigt motiv

Det spørgsmål, som den søgende nu stiller sig selv, og som den søgende selv er den eneste, der kan besvare, er: Hvilken *motivering* styrer min længsel og stræben? Hvorfor forsøger jeg at bygge mit liv på et nyt og sandt grundlag? Hvorfor forsøger jeg så energisk at forbinde mig til min sjæl?

Udviklingen af rigtig motivering er en fremadskridende bestræbelse, og hvis man oprigtigt iagttager sig selv, vil brændpunktet for motiverne konstant skifte, efterhånden som lyset skinner klarere på vejen og et nyt og højere motiv permanent toner frem. Langt hen ad udviklingsvejen er der altid indbygget et vist mål af egoisme, som helst skulle blive stadig mindre.

Tjenestearbejde

Tjenestearbejde er en af de søjler, som åndelig udvikling hviler på. Det menneske, der ikke føler en indre trang til at påtage sig en eller anden form for uselvisk tjenestearbejde, har et forkert motiv og vil komme til at gå i ring om sin egen egoisme indtil det forkerte motiv erkendes.

Meditation

Meditation er en anden af de søjler, som åndelig udvikling hviler på. Meditation kan være enten farlig eller værdiløs for det menneske, der ikke har arbejdet med sin karakter og sit motiv til at meditere. Hvis motivet er forkert, kan meditation sammenlignes med gødning i en have, hvor ukrudtet hurtigt vil vokse og kvæle de små og sarte "åndelige" planter. Tjenestearbejde er et andet ord for anvendelsen af sjælskraft til gruppens bedste. Selvom denne impuls mangler, kan energi ganske vist strømme ind i legemerne, men da impulsen savner rigtig anvendelse og

afløb, vil den have en tendens til at overstimulere centrene og skabe tilstande, som kan være alvorlige for begynderen.

Studier

Studiet af centrene er først under udvikling i Vesten, og er kun i begrænset omfang anvendt i Østen. De psykiske centre er porte for forskellige energityper, og selvfølgelig bør man studere deres betydning, placering, tone og farve, *men man skal ikke meditere på dem!* Meditation stimulerer det, der fokuseres på i meditationen, og begrænset eller manglende viden om centrenes funktioner og energier, vil influere på centrene. Resultatet vil være ubalanceret, og begynderen vil hurtigt skabe problemer eller bevæge sig ind i en blindgyde.

Åndedrætsøvelser

Åndedrætsøvelser er endnu et punkt, som kan være farligt, hvis de udføres forkert. Ingen skal være i tvivl om åndedrætsøvelsernes virkning på æterlegemet. Lige så sikkert som mad og drikke opbygger eller nedbryder det fysiske legeme og hjælper eller forhindrer det i at fungere korrekt, lige så sikkert fremkalder åndedrætsøvelser kraftige virkninger – positive eller negative – afhængig af, om de anvendes rigtigt eller forkert over en længere periode.

Viljen, tiden og kundalinirejsningen

Der kan ikke siges så meget om de tre sidste krav, for tiden er endnu ikke moden til en dybere forståelse af dem. Aspiranten bør gå frem – skridt for skridt – og den teoretiske forståelse må ikke overhale erfaringerne. *Det er vigtigere at være end at vide!*

I *Den gyldne trappe* beskriver H.P. Blavatsky med få ord den åndelige udviklingsvejs mål:

- o *Der er ingen fare, som uforfærdet mod ikke kan overvinde.*
- o *Der er ingen prøve, som pletfri renhed ikke kan bestå.*
- o *Der er intet problem, som et stærkt intellekt ikke kan løse.*
- o *Til de, der når frem, er der en belønning, som ikke kan beskrives: Kraften til at velsigne og frelse menneskeheden.*
- o *For de, der mislykkes, er der andre liv, hvori det kan lykkes.*

Og mesteren Kuthumi siger:

"Jeg kan intet gøre, med mindre du hjælper mig ved at hjælpe dig selv. Prøv at forstå, at i esoterisk udvikling kan man hverken standse eller gå tilbage. En afgrund åbner sig bag hvert skridt, der tages fremad ... Du skal hjælpe dig selv først, og når du gør det, vil anden hjælp snart følge ... Vi har kun ét ord til alle aspiranter: PRØV!"

Problemer og forhindringer

Der er naturligvis problemer og forhindringer på den åndelige udviklingsvej:

1. Manglende visioner – dagligdagens problemer overskygger det store overblik.
2. Fysiske svagheder – usædvanlig fysisk træthed!
3. Manglende kontrol over følelseslivet – irritation og bekymring "skygger" for arbejdet.
4. Tankerne får lov til frit at bygge tankeformer, som ofte er ladet med begær og til sidst fylder auraen, og man er nu så programmeret, at der reelt ikke er nogen fri vilje – mennesket er en slave af selv-skabte tankeformer!

Astrale blændværk

Det er vigtigt at fokusere på forskellige former for astrale blændværk:

1. *Skæbnens blændværk:* At tro man har en særlig mission skaber stolthed.
2. *Aspirantens blændværk:* Selvtilfredsheden ved at søge åndelig udvikling for selvtilfredshedens skyld.
3. *Hengivenhedens blændværk:* Skaber ensidighed og fanatisme.
4. *Mistænksomhedens blændværk:* Man ser negativitet overalt på grund af mistillid.
5. *Kritikkens blændværk:* Altid at se andres fejl, sladre om andre og derved sætte sig selv i fokus.
6. *Selvmedlidenhedens blændværk:* At overvurdere de prøver man udsættes for på grund af selvovertvurdering og selvoptagethed.

Ærlighedens bekendelse

Disciplen skal sige til sig selv:

*"Jeg vil være ærlig overfor min sjæl
– jeg vil ikke dække over mine fejl!"*

*"Jeg skal lære at diagnosticere mine egne
ord, handlinger og motiver
og kalde tingene ved deres rette navn!"*

Denne "ærlighedens bekendelse" og given sig hen til sjælen – "mesteren i hjertet" – er alfa og omega i det åndelige liv – og samtidig måske det allersværeste overhovedet?

*"Jeg vil ikke give den verdslige videnskabs
og sagskundskabs kloge betragtninger
nogen opmærksomhed."*

*"Jeg vil lære at gøre det rigtige
– som jeg selv ser og kender det
– uanset meningene hos verdens største
og mest respekterede mennesker."*

*"Jeg vil stole på mig selv og de konklusioner,
jeg er kommet frem til i øjeblikke
ved hjælp af dyb åndelig tænkning og oplysning!"*

Det er her så mange aspiranter begår fejl! De gør ikke deres bedste. De undskylder, at de ikke handler i alle situationer, sådan som deres indre stemme opfordrer dem til. De lader ting være ugjorte. *Fejhed* er en af de største forhindringer på indvielsesvejen!

Det er summen af disse ugjorte detaljer, der resulterer i store fiaskoer.

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk